

*DE WREEDHEID VAN ZONDE,
EN DE STRAF DIE HET
KOSTTE OM ZONDE UIT
ONZE LEVENS TE KRIJGEN*

 Dank u Broeder Thom. Wilt u dat kleine ding al het volume geven dat u daar hebt, als u wilt. Ik was er bijna onderuit gekomen om hier vanavond te komen. Ik kreeg de griep. En ik had beloofd hier te zijn. En ik zei tegen Broeder Neville om Broeder Cox het hem te komen vertellen. Ik zei: “Vertel Broeder Neville om door te gaan met de dienst, want ik ben zo hees. Ik kan nauwelijks een piepje maken.”

² En hij zei, kwam terug en zei: “U kunt maar beter komen, Broeder Bill. Ik geloof dat het goed zou zijn.” Dus, ik—ik ben altijd bereid om een of andere inspanning te leveren. Als euh . . . Ik ben eigenlijk te hees om tegen u te prediken, maar ik kan een poosje tot u spreken met behulp van dit kleine apparaatje hier. Ik . . .

³ Elke keer als ik naar Indiana kom, word ik hees. Ik weet niet waarom maar ik—ik word elke keer verkouden. Het is hier zo laag. Ik zak hierin omlaag en het lijkt alsof ik het gewoon niet kan verhinderen. Ik heb gebeden, maar het lijkt hoe dan ook te komen. Maar—maar ik probeer altijd mijn best te doen met wat ik heb. Dat is dus wat ik altijd heb geprobeerd te doen, het beste dat wij kunnen. Dat is alles wat God acht . . . verwacht, pardon; is alles dat Hij verwacht.

⁴ Nu, ik vertrouw erop dat—dat onze Heer u allemaal zal zegenen en u tijdens deze diensten een grote zegen zal geven, deze vrijdag, zaterdag en zondag. De diensten gaan vanavond, morgenavond verder. Niet, Broeder Neville? [Broeder Neville zegt: “Ja.”—Red.] Gaat morgenavond gewoon verder.

⁵ Ik moet hierheen komen en dan van hieruit vertrekken om daar tot een groep zendelingen in Louisville te spreken. Ik denk—ik denk dat het of zeventien of zevenentwintig landen zijn die vertegenwoordigd zijn op een zendingsbijeenkomst. Ze wilden dat ik daar morgenavond een paar minuten zou hebben. Zon- . . . zondagochtend is de . . .

⁶ Wat is het? [Een man zegt: “Zou u hier nu voor deze man willen bidden?”—Red.] Leg uw hand direct op hem, broeder.

7 Onze hemelse Vader, wij bidden in de Naam van Uw geliefde Kind, Jezus, juist op dit moment, dat Uw barmhartigheid vanavond aan ons mag worden verleend voor de genezing van onze broeder, de man die daar zit en die momenteel erg ziek lijkt te zijn. U zei: “Beken elkaar uw fouten en bid voor elkaar, opdat u genezen moogt worden.” En ik bid met deze mensen vanavond, in de Naam van de Here Jezus, dat U onze broeder hier nu wilt genezen. Terwijl onze broeder daar staat met zijn handen op hem, de hand van onze Here Jezus vertegenwoordigend, en wij voegen onze gebeden samen en sturen ze naar U, in Christus’ Naam, zodat onze broeder snel kan herstellen van deze ziekte die hij heeft. Amen.

8 De Here zegene u, broeder. Zouden jullie hem een beetje lucht kunnen geven. Hij zit daar een beetje ingesloten. Wel, laat hem naar buiten lopen. Als u naar buiten wilt, meneer, wel, ga uw gang en neem een stoel daar achteraan in het gebouw waar u wat lucht kunt krijgen.

9 Nu, de Here Jezus kent al onze problemen. Hij is de drager van onze lasten.

10 En nu zondagmorgen, vroeg, zes uur, zonsopgangsdienst. Hoevelen houden van diensten bij zonsopgang met Pasen? We verwachten een grote zegen. Dus dan, zo de Here wil zal ik de zonsopgangdienst hebben; het is van zes tot zeven. Keer dan terug naar huis voor uw ontbijt, kom terug. En om half tien, de gewone zondagsschooldienst; Broeder Neville zal hier zijn. En onmiddellijk na de zondagsschooldienst zal ik doopdiensten houden voor degenen die gedoopt zullen worden, op Paaszondagmorgen.

11 Als u niet bent gedoopt door onderdompeling, en dat wenst; en u bent een Christen, gelooft in de Godheid van—van Jezus Christus, dat Hij de Zoon van God is; en u wilt uw—uw plaats innemen in onze gemeenschap, om gedoopt te worden, zouden wij blij zijn om u hier te hebben op Paasmorgen, omstreeks half elf, om u onder te dompelen. Breng uw kledingstukken mee. Als u er geen hebt, natuurlijk, wel, vooral de vrouwen, ze hebben daar jurken in verschillende maten voor de dames. Ik denk niet dat ze ze hebben voor al de mannen. Maar we . . . zullen heel blij zijn om u hier bij ons te hebben op Paasochtend.

12 Dan zal er zondagnamiddag een begrafenisdienst worden gehouden van iemand die buiten op het platteland woonde, of ergens hier vandaan, die zich . . . geloof ik, hier enige tijd geleden bekeerde hier onder de prediking van Broeder Neville. Ik geloof dat de naam East is of zoiets. Ze belden me vanuit het uitvaartcentrum en vroegen of ik en Broeder Neville en een aantal van ons wilden komen en zingen en de diensten voor zondagmiddag om twee uur houden in het Mottaz Uitvaartcentrum.

¹³ Ik herinner me de dame niet, East, Yast of Yeast. Velen van u hebben het vanavond in de krant gezien, neem ik aan. En... [Een zuster zegt: "Broeder Bill?"—Red.] Ja. ["Dat was Edna Justice; ze kwam hier vaak."] Edna Justice, u kent haar misschien. Ze is misschien een jonge vrouw. Is ze? Is dat juist, zuster? ["Negenentwintig. Jaja."] Een jonge vrouw. Ik geloof dat er... Haar moeder belde en zei dat ze twee of drie kleine kinderen achterlaat. Dat is erg jammer.

¹⁴ Het toont gewoon het kwaad van—van dit sterfelijke leven, nietwaar? Maar in... Als ze in Christus Jezus was, is ze vanavond veel beter af dan ieder mens die in dit gebouw zit. Ze wandelde gewoon door het dal van de schaduw des doods waar alle stervelingen heen moeten gaan. En op een dag zullen u en ik ook die kant op moeten reizen, maar we zullen de Jordaan niet alleen hoeven oversteken, want Hij is onze Redder. Dus we—we...

¹⁵ Als u wenst naar de Mottaz Uitvaartcentrum te komen, gelegen aan Maple Street, tussen Walnut en... Nee, ik geloof dat het Locust en Wall Street is, aan de rechterkant als u naar het westen gaat. De... Ik weet niet waar hun... Wat is het nummer daarvan? [Iemand zegt: "221."—Red.] 221. Het is waar het oude Scott en Combs Uitvaartcentrum vroeger was toen ik jong was. En dat is op zondagmiddag en, om twee uur.

¹⁶ En dan zondagavond de gebruikelijke Paasdiensten hier weer. We zullen waarschijnlijk de—de dood, begrafenissen en de opstanding zondagavond prediken. En we weten gewoon niet wat onze Here zal doen voor de komende week die eraan komt, of de diensten door zullen gaan, of wat nou precies, de komende week. We vertrouwen erop dat u allen hier zult zijn, komende zondag, degenen die kunnen.

¹⁷ Ik herken hier veel van de predikers. Iemand vertelde me dat meneer Fuller hier was, die vroeger... of naar onze samenkomsten kwam. Is de man hier? Broeder Fuller, bent u niet de man die mij vroeger in New York van plaats tot plaats bracht om naar de samenkomst te gaan? Blij u te zien, Broeder Fuller. De Here zegene u.

¹⁸ Dan heb ik hier nog een kleine prediker gezien die—die Broeder Thom niet kende. Ik weet niet eens zijn achternaam, maar ik weet dat ze hem Junior noemen, daar achteraan. Jackson, Broeder Jackson, Junior Jackson, steek gewoon uw hand op, Broeder Jackson. We zijn blij u bij ons te hebben. Hij komt uit de buurt van Elizabeth, Methodistenkerk daar waar ik binnenkort een dienst zal houden, zo de Here wil, voordat we teruggaan op het veld.

¹⁹ Nu, de grote oproep voor India. En alles wordt elke dag steeds drukker en drukker. Bid voor mij.

²⁰ Nu, vanavond, dit is Goede Vrijdag. Het is de avond wanneer we... O, ik denk dat het in Jeruzalem tegen deze tijd, dat...

de zon nu al behoorlijk op is gekomen, op zaterdagochtend. Maar de hele dag hebben de mensen langs datzelfde oude pad daar gelopen waar het kruis de bloedige voetafdrukken van de drager wegveegde; tranen, hun zielen kwellend, huilend. Veel grote kathedralen enzovoort hebben vandaag deze grote herdenkingstijd gevierd. Als er ooit een tijd was waarin de wereld behoort te herdenken, dan is het nu, in dit uur van moeite.

²¹ En ik vraag me af of onze zuster, omdat ik dit kleine oude orgel hier zie. . . Ik—ik hou van een orgel. Ik ben gewoon een beetje ouderwets. En ik—ik vraag me af of wij een akkoord hiervoor kunnen hebben:

Jezus, houd me dicht bij het kruis.

²² Gewoon een van die goede ouderwetse hartsliederen die we lang geleden altijd zongen. En ik vraag me af of we dat allen mee kunnen zingen. Ik hou ervan.

Er is een dierbare bron,
Vrij voor allen, een genezende stroom,
Die vloeit van de berg van Golgotha.

²³ Hoeveel kennen er trouwens een couplet van? Goed, zing nu met me mee. En laten we nu de gordijnen om ons heen doen, en onze gedachten richten op zo'n negentienhonderd jaar geleden, op deze namiddag. Wat een Offer! De wereld had nog nooit zoiets meegemaakt. Het schudde de hele wereld! En nu, wilt u niet dicht bij die plaats blijven, waar u in de plaats van gemeenschap en zegeningen met Hem bent?

²⁴ Laten we het nu allemaal zingen, gewoon op de ouderwetse wijze nu, niet. . . gewoon—zoals u het zou zingen als u nu alleen zou zijn. Goed. Broeder Thom, kunt u mij helpen om het te leiden, wilt u? Ik heb nu niet veel stem. En dan, in orde. Goed. [Broeder Robert Thom helpt bij het zingen van *Dicht bij het kruis*—Red.]

Jezus, houd mij dicht bij het kruis,
Waar er een kostbare bron is,
Vrij voor allen, een genezende stroom,
Die vloeit van de berg van Golgotha.

In het kruis, in het kruis,
Zij mijn glorie voor eeuwig;
Tot mijn opgenomen ziel rusten zal,
Aan d'overkant der rivier.

²⁵ Terwijl u uw hoofd buigt, als u dat zou, laten we het nu gewoon heel langzaam neuriën. [Broeder Branham en de samenkomst beginnen *Dicht bij het kruis* te neuriën—Red.]

Dicht bij het kruis zal ik wachten. . .
Hopend, vertrouwend, immer,
Tot ik 't gouden strand bereik,
Net voorbij de rivier.

26 [Broeder Thom blijft het koor weer zachtjes zingen: *Dicht bij het kruis*—Red.]

27 Ik vraag me af of u nu niet zou willen . . . Niemand heeft het voor u gedaan. Ik vraag me af of u gewoon niet zou willen . . . niet uw leven weer zou willen toewijden aan Christus, en: “Heer, denk aan mij. Ik waardeer hoe U . . . vermoeid, en lijdend, bloedend, voor mij stierf. Ik ben onwaardig, maar ik ga nu mijn hand opsteken, Here, en U zult het zien. Ik wil mijn leven opnieuw toewijden.” God zegene u. God zegene u. In orde. “Ik wil mijzelf nu opnieuw toewijden aan U, Here, op deze Goede Vrijdagavond.” God zegene u.

28 Vader, ik bid dat U dezen zult zegenen die hun handen opstaken en degenen die de moed niet hadden om het te doen. We bidden dat de Algenoegzame vanavond ieder van hen zal zegenen.

29 We denken aan Golgotha, God, onze Redder, die in schaamte lag; werd eraf gehaald, werd in de handen van een rijke man gegeven die Zijn lichaam nam na Pilatus te hebben gesmeekt; nam het erheen en wikkelde het in schoon linnen om het in het graf te leggen. O God, wat een gevoel moet er over die arme discipelen zijn geweest; het leek alsof ze toen verslagen waren. Degene die ze zozeer hadden vertrouwd, was nu verdwenen, maar niet voor lang. Slechts een bloedend offer, dat was alles. Op een dag, enkele uren later, stond Hij op en toen kwam er vreugde.

30 Help ons vanavond, Here, terwijl we in deze tijd ervan zijn, moge het ons gebeuren dat we het lijden zien dat onze verlossing heeft gekost, het verdriet dat het heeft gekost zodat wij gelukkig zijn. En moge onze zielen . . . Vanavond, Here, mogen wij ons toewijden aan U en onze zielen worden getroffen om ginds te kijken en te zien wat, o God, wat een vreselijke dood. Hoe wreed moet de zonde zijn! En ik bid, Vader, dat U ons nu samen zult zegenen.

31 En help Gij mij, o God, als Uw dienstknecht die hier met een zeer zwakke stem staat, en Uw kinderen die wachten om iets van het Woord te horen. Help mij, Here, en breek het Brood des Levens vrijelijk voor iedereen, terwijl we ons leven en ons hart opnieuw toewijden. De tranen van ons hart vallen neer, diep in onze boezem, wanneer we aan het Offer denken. Help ons nu, want we vragen het in Christus' Naam. Amen.

32 Wil nu gewoon een beetje lezen als u mij even uw onverdeelde aandacht wilt geven, en voor mij bidt. In Jesaja, het 53ste hoofdstuk.

33 We hebben vandaag waarschijnlijk naar radio-uitzendingen enzovoort geluisterd.

34 Ik dacht gewoon aan Christus vandaag. Ik kon het niet helpen om ergens heen te gaan en gewoon op mijn knieën te gaan. En ik moest gewoon huilen toen ik dacht aan . . . toen mijn

gedachten teruggingen om te zien wat er zich daar op Golgotha afspeelde.

³⁵ Ik heb niet naar een van de radioprogramma's kunnen luisteren, maar misschien hebben ze uit het Evangelie gepredikt. En misschien zullen we het morgenavond wel vanuit dat standpunt benaderen.

³⁶ Maar laten we vanavond teruggaan naar het Oude Testament. Ik wil spreken over: *De wreedheid van zonde, en de straf die het kostte om—om de zonde uit ons leven te krijgen.* In Jesaja 53 heeft de gezalfde profeet, zevenhonderdtwaalf jaar voor de komst van de Here, deze woorden gezegd.

Wie heeft onze prediking geloofd, . . . aan wie is de arm van de HEERE geopenbaard?

Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en . . . een wortel uit . . . dorre aarde; hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begerd.

Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten, . . . vertrouwd met ziekte; en we verstopten als het ware onze gezichten voor hem; hij werd veracht, en wij hebben hem niet geacht.

Nochthans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, . . . onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplagde, een door God geslagene, en verdrukte.

Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden.

Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen.

Hij werd mishandeld, maar Hij liet zich verdrukken en deed Zijn mond niet open, als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij Zijn mond niet open.

Hij is uit verdrukking en gericht weggenomen, . . . wie zal Zijn leeftijd uitspreken, want hij is afgesneden uit het land der levenden? Om de overtreding van mijn volk is de plaag op hem geweest.

. . . Hij is . . . stelde zijn graf bij de goddelozen; bij de rijken was hij in zijn dood, omdat hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in zijn mond is geweest.

Maar het behaagde de HEERE hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. Wanneer hij een ziel . . . of wanneer

hij. . . en hij zal zien. . . zijn ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien, en een lang leven hebben, en het voornemen des HEEREN zal door zijn hand voortgang hebben.

37 Als ik het vanavond een Schrifttekst zou noemen, zou ik het 6e vers nemen.

Wij allen dwaalden als schapen, . . . en de HEERE . . . wendden ons ieder naar zijn eigen weg, en de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen.

38 Ik wil slechts even spreken. We zijn altijd blij als het erom gaat de vreugde van de Here in ons midden te hebben; en hoe ik me heel erg met u verheug. Maar heeft u er ooit bij stilgestaan wat het heeft gekost om dat te hebben? Heeft u ooit begrepen wat de prijs is die erachter is; wat oordeel was en wat de straf van zonde was? Hoe wreed moet zonde zijn, want het veroorzaakte dat de Zoon van God naar Golgotha zou gaan en dat God Hem zou slaan en Zijn gezicht van Hem zou afwenden en Hem zou slaan en—en dat Hij gekweld zou worden. Kijk Wie Hij was.

39 Nu, ik wil slechts een klein drama voor u schilderen, tijdens het spreken nu. Laten we allemaal een kleine reis maken vanavond, op een klein schip, en laten we. . . een klein ruimteschip, of luchtschip. Laten we honderd miljoen jaar teruggaan voordat er een wereld was, voordat er zelfs een ster of iets was, en daar kunt u niets anders dan de ruimte zien. En al die ruimte was God. In het begin was God.

40 En nu zullen we kijken hoe er een klein wit Lichtje ontstaat. We zullen het als een Halo noemen. En dat was de Zoon van God, de Logos die uit God ging, in het begin.

41 En dan hoe Hij daar stond; en Hij, in Zijn gedachten begon Hij te denken aan wat de wereld zou zijn, en tekende heel dit beeld in Zijn gedachten. En Hij zei: "Laat er licht zijn."

42 En een atoom splitste zich en begon los te barsten, en een atoom ontplofte, de eerste atoomexplosie. En toen begonnen die atomen zich op te hopen totdat ze tot sintels veranderden, toen het vocht, wat het ook was, begon te breken en de atomen zich splitsten. En na een tijdje kwam er een ster, of een stuk van de. . . van een projectiel die eraf vloog en door de lucht suisde. Hij keek er misschien een paar miljoen jaar naar en liet het toen stoppen. Hij had geen haast. Hij had genoeg tijd, voor altijd. Hij was van het begin tot het einde. Er was geen tijd bij Hem. En toen vloog er weer een af, en Hij liet het *hier* stoppen.

43 Wat deed Hij? Hij schreef Zijn eerste Bijbel. De eerste Bijbel die ooit werd geschreven, werd in de lucht geschreven, de dierenriem. Het begint met de maagd, zo kwam Hij de eerste keer. Het eindigt met Leo de leeuw, de tweede Komst. En Hij was Zijn eerste Bijbel aan het schrijven.

44 De tweede Bijbel die werd geschreven, werd geschreven door Henoch en werd in de piramide geplaatst.

45 De derde Bijbel die werd geschreven, en de laatste, is *deze*. [Broeder Branham wijst naar zijn Bijbel—Red.]

46 God doet altijd dingen in drieën. God is volmaakt in drie. Hij is volmaakt. [Broeder Branham schraapt zijn keel—Red.] Pardon. Hij is volmaakt in Vader, Zoon, Heilige Geest. Hij is volmaakt in rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest. Hij is volmaakt in Zijn drieën.

47 Wij zijn in Zijn maaksel, dus wij zijn vervolmaakt in drie; ziel, lichaam en geest. En ons lichaam wordt beheerst door—door zenuwen, door bloed en door cellen (vlees); drie. Allemaal vervolmaakt in drie.

48 Vervolgens zei Hij, nadat Hij dat allemaal had gemaakt, voordat Hij iets anders deed. . .

49 Ik kan deze kleine Halo over—over deze wereld zien bewegen, die slechts een sintel was, bevroren, die daar als een grote ijsberg hing. En Hij zette hem dicht bij de zon. En Hij begon het zo rond te draaien, rond de zon. Het begon te smelten en de grote ijsgletsjers braken los. Texas werd gevormd, en de vlakten daar; zoals het ons wordt geleerd hoe de ijsbergen daar doorheen trokken, zo goed als chronologen kunnen achterhalen. En toen begon de hele wereld, nadat het in de Golf van Mexico kwam, enzovoort, zich met water te vullen. “En de wereld was woest en ledig,” nu zijn we in Genesis 1, ziet u. Nu, vervolgens bewoog God en scheidde het uitspannel van de wateren. En Hij maakte het licht.

50 En vervolgens schiep Hij al Zijn schepselen. Nadat Hij het dan allemaal gemaakt had, alle bomen kwamen omhoog, en de planten, enzovoort. Wat een prachtige opzet had Hij. Hij hield ervan. Het was prachtig. En Hij dacht dat het zo fijn was.

51 Dus kon Hij het niet zomaar in die staat laten; Hij moest er iets bij achterlaten. Dus zei Hij: “Laat ons” (meervoud) “mensen maken,” meervoud, “naar ons eigen beeld.” “Laat ons mensen naar ons eigen beeld maken.” Dus toen God Zijn eerste mensen maakte, was Hij een geest-mens. Hij was iets zoals God, of de Zoon van God, de Logos. Dat was de eerste man. Vervolgens gaf Hij de mensen jurisdictie over het. . . om al het dierlijk leven te leiden, net zoals de Heilige Geest de gelovige vandaag leidt. “*Ga hierheen. Doe dit.*”

52 Nu, als wij volledig onderworpen waren aan de Heilige Geest, zou God ons door de Heilige Geest leiden, net zoals Adam de dieren in die dag leidde.

53 Dus Hij—maakte Hij hen. En toen Hij dat deed, begon Hij toen op—op het idee te komen dat—dat Hij de mens had gemaakt uit het stof van de aarde. Er was geen mens om de grond

te bewerken, niemand om te werken, geen fysiek wezen. Dus maakte Hij de mens uit het stof van de aarde.

⁵⁴ Nu, dat is waar ik denk dat een—een botanicus of—of de wetenschap en Christendom niet met elkaar in strijd zijn. Omdat de wetenschap zegt dat de mens uit een ander leven kwam; en wij zeggen, als u hier naar een mens kijkt, is hij naar het beeld van God. Dit is, was om mee te beginnen niet het beeld van God. Dit is het beeld van dierlijk leven. En hij. . . En evolutionisten beweren dat we. . . Ik geloof niet in de evolutieketen zoals zij het geloven, dat alles uit één cel kwam. Maar ik geloof dat we evolueren, zeker, de evolutie van de ene mens naar een andere. Maar toen God dat alles had gemaakt, en had. . . de mens geplaatst had in het. . .

⁵⁵ Hem uit het stof van de aarde had gemaakt, nu, niet naar Zijn Eigen beeld. Hij had de mensen al gemaakt. Vervolgens blies hij de levensadem in hem en hij werd een levende ziel. Dus, de ziel van de mens is de aard van de geest.

⁵⁶ Nu, wanneer u wederom geboren wordt, krijgt u geen nieuwe geest. U krijgt een nieuwe aard van die geest. Het is dezelfde geest, maar een nieuwe aard ervan. Als je twee mensen neemt en ze naast elkaar zet, allebei zien ze er hetzelfde uit; en één van hen is een zondaar, en één van hen is een Christen. De ene man zegt: “Ik heb een geest net als u die heeft,” zie. Maar één van hen is anders, zijn ziel. Zijn aard is anders. Hij is veranderd.

⁵⁷ Dus ademde Hij vervolgens in deze mens. Nu, ik weet niet hoe, hoe Hij hem maakte. Hij—Hij legde in hem vijf zintuigen zodat hij contact kon maken met zijn aardse huis, en zien, proeven, voelen, ruiken en horen. En Hij maakte hem op die manier. Nu, die zintuigen waren niet om in contact te komen met God.

⁵⁸ Zijn zintuig om met God in contact te komen was zijn geest, zijn ziel moest in contact. . . “De ziel die zondigt, die ziel zal sterven.”

⁵⁹ Nu, ik ga een heel eind om om ergens op te komen, maar ik hoop dat u elk punt ervan begrijpt, zodat u precies kunt zien wat God op Golgotha moest doen.

⁶⁰ Nu, toen deze man, dan, toen Hij in hem zijn zintuigen plaatste, zijn vijf zintuigen. En de man dan, hij was eenzaam, dus maakte Hij voor hem een vrouw, een hulpe, nam van zijn zijde een rib en maakte een vrouw.

⁶¹ Een prachtig type daar, allemaal in type, van God die van de zijde van Christus de Bruid neemt. Zie? God opende de zijde van Adam, nam een rib; en een man heeft één rib minder dan een vrouw, in de opbouw van het—het lichaam. En nu opende God de zijde van Christus, in de. . . op Golgotha, en nam de Bruid eruit. De Gemeente komt door het Bloed van Christus in het Lichaam van Christus.

62 Dat is hoe—hoe we binnenkomen, en op geen enkele andere manier. Ongeacht tot welke kerk u behoort, hoe goed een man u bent, hoe goed een vrouw u bent; u moet Gods algenoegzame Offer aanvaarden, Zijn voorziene weg, of u bent verloren. Juist. Dat is de enige manier waarop u binnen kunt komen, is daardoor. Nu, er is maar één manier, en dat is de deur.

63 Jezus leerde die beroemde gelijkenis toen Hij hier op aarde was. Hij zei dat het bruiloftsmaal was bereid en—en dat iedere persoon een—een kleed kreeg, en hij vond daar een man zonder kleed. Hij zei: “Vriend, wat doet u . . . Hoe—hoe komt het dat u geen kleed hebt?”

64 Nu, de oosterse traditie daarvan, als de bruidegom elke persoon uitnodigde, deed hij . . . die hij uitnodigde. Als hij vijftig mensen uitnodigde, dan had hij vijftig kleden. En hij stond ergens bij de deur, en elke keer dat er een man binnenkwam, rijk of arm, deed hij hem het kleed aan. Dan wist niemand of ze rijk of arm waren. Ze zagen er allen hetzelfde uit, onder een kleed.

65 En dat is de manier waarop God het vandaag doet. Hij geeft de Heilige Geest; wat een type is. Elke man die Hij uitnodigt, we zijn allemaal hetzelfde. Niet *deze* omdat hij een beetje beter dan de andere, en *die* een beetje hoger dan deze. We zijn allemaal hetzelfde in de ogen van God, iedereen die is uitgenodigd voor het Bruiloftsmaal.

66 Toen hij dan binnenkwam en hij nu één man vond . . . Nu, er is slechts één deur om door te komen, want daar is het waar de kleden werden uitgedeeld. En hij vond een man aan tafel zonder kleed aan. Hij zei: “Vriend, wat doet u hier? Waarom hebt u geen kleed aan?” En de man was sprakeloos. Hij kwam via een raam binnen, op een andere manier. Hij was niet door de deur gekomen.

67 En elk mens die door Christus komt in het Lichaam van Christus, ontvangt de Heilige Geest, het kleed. Hij staat daar om Het op u te leggen zodra u binnenkomt, ziet u. Dat is wat Hij heeft beloofd en dat is wat Hij doet.

68 Nu, daarginds in—in het begin, in de Eden, toen maakte Hij een vrouw voor hem, of een helper.

69 Nu, u heeft deze foto's in tijdschriften wel eens gezien van sommige kunstenaars. Nu, dat is heel armzalige inspiratie. Als u Eva had gezien met haar dat er zo uitsteekt, en o, wat een vreselijk uitzierend ding, en zou zeggen: “Dat was onze moeder,” wel, er zou niemand in de wereld zijn die dat zou kunnen bewonderen. Ik geloof dat Eva de mooiste vrouw was die er ooit op aarde is geweest. Jazeker. Toen Adam naar haar keek, zijn, hij—hij. . . Het deed gewoon, wel, het laat zien dat die trek door de tijd heen is gekomen tot de mensen vandaag. Als dat niet zo was, zou het omgekeerd zijn.

⁷⁰ Dus, Adam nam Eva als zijn vrouw. En toen de zonde dan binnenkwam. . . En ik heb mijn idee van wat dat was. Ik druk het niet uit in de gemeente, tenzij we een kleine les of zo hebben, over wat de zonde was in het begin. Maar hoe dan ook, toen het gebeurde, scheidde het hen van gemeenschap met God.

⁷¹ Nu, hier is het beeld waar ik naartoe wil. Nu, toen God besefte, of er een engel of enige wezen langskwam en God vertelde dat “Uw zoon verloren is. Hij, hij heeft gezondigd. Hij is gevallen.”

⁷² Kijk nu naar de trek van de mens, het eerste was om zichzelf een religie te maken. Een mens, hij heeft ergens een religie.

⁷³ Ik sprak onlangs met een beroemde man hier in de stad. Zei: “Weet u, mijn religie, Broeder Branham, is me houden aan de Gulden Regel.” Dat is goed.

⁷⁴ Maar, broeder, tenzij een man wederom wordt geboren, zal hij omkomen. Ja. Hij moet, hij moet wederom geboren worden. Nu, de Gulden Regel is in orde; dat, een morele mens kan dat doen. Maar het moet allemaal in de bovennatuurlijke lijn liggen. En u zult zien wat God moest doen zodat wij bovennatuurlijk geboren konden worden.

⁷⁵ Nu, toen ze dan zondigden, hij—hij maakte voor zichzelf een reli-. . . Euh, het woord *religie* betekent “bedekking.” Alsof iets bedekt wordt. Deze jas is een—is een—een morele religie voor mij, want het bedekt mijn wezen. En uw kleren zijn net zo. En het is een. . . Het is een—een bedekking.

⁷⁶ Nu, merk op, toen, toen Adam, zijn vijgenbladeren waren in orde zolang hij niet voor God hoefde te staan. Maar toen hij voor God moest komen, besefte hij dat zijn vijgenbladeren van geen nut waren. En nu, vriend, u denkt misschien dat u een behoorlijk goed mens bent, zie, en dat bent u misschien ook. Ja. Maar wanneer u voor God komt te staan, uw. . . als u Gods voorziene Offer voor u niet hebt aanvaard, bent u verloren, en u zult het weten.

⁷⁷ Ik heb aan hun zijde gestaan, ze zien sterven; de dokter hun in hun armen zien injecteren om ze rustig te houden. En heb ze horen schreeuwen en tekeergaan; zeggen: “O, ze zijn gewoon overstuur.”

⁷⁸ Ik zei: “Dokter, hou het er alstublieft even een minuutje langer weg.” Zie? En u kunt ze horen wanneer ze—ze denken dat ze gelijk hebben.

⁷⁹ “Er is een weg die een mens recht schijnt, maar het einde ervan zijn de wegen des doods.”

⁸⁰ En ieder mens die niet herboren, niet wedergeboren door God is, zal die weg van vernietiging gaan. U kunt er niets aan doen. Uw eigen ziel leidt u. Als u wedergeboren bent, zult u zeker naar boven moeten gaan. Als u niet wederom geboren bent, moet u

naar beneden gaan. Het is slechts uw—uw eigen ziel die het zal doen. Net als een—een toverstaf die ergens een deur zou openen; als u de—de toverstaf niet hebt, gaat de deur niet open. En als u niet wederom geboren bent, wordt u gewoon automatisch afgewezen. Dat is alles, nu.

⁸¹ En dan wanneer ik—ik zie daar dan, toen ze eruit kwamen, en God wist dat ze niet voor Hem konden staan. En Hij wist het. En ze hadden zich verstopt, verstopten zich achter een paar struiken. Ze waren bedekt, maar ze wisten dat hun bedekking niet voldoende was.

⁸² En elke man of vrouw die naar de kerk gaat. . . Vandaag dacht ik aan de kathedralen die luiden en de klokken die luiden enzovoort; en mensen die naar de kerk gaan en zich klaarmaken, en de vrouwen die hun paashoeden kopen enzovoort. Waar is het aan toe gekomen? Wel! Hoe ik niet kan begrijpen hoe een konijn iets te maken heeft met de opstanding, zie, (nee, meneer) hoe een kerstboom iets te maken heeft met de geboorte van Christus. Het is heidens, vrienden. Wij zijn ergens van de weg afgeraakt. Dat is juist. Maar nu, een echte wedergeboren man of vrouw beseft, want er is leven in u dat u vertelt dat dat verkeerd is. Is dat juist? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

⁸³ Nu, kijk naar Adam en Eva. O, tjonge! Als ik daaraan denk, denk ik niet meer aan mijn influenza, of wat ik ook had. Als ik eraan denk, ver terug in het begin. Kijk! Over bloed gesproken?

⁸⁴ Hier niet lang geleden toen ze er nu mee bezig waren in de groten Methodistenraad om alle Bloedliederen uit de Methodistenzangboek te halen. Zeiden: "Het is geen slachtblokreligie." Zeiden: "We willen niet. . . We willen iets dat aardig en fatsoenlijk is." Broeder, dat is niet hoe God het ontvangt. Het is ofwel. . .

⁸⁵ "Wanneer Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan." Bloed! God, het enige vervangingsmiddel dat er is, is alleen in. . . "Het leven ligt in het bloed. U mag het vlees ervan eten, maar het bloed ervan, wat het leven ervan is, giet het op de grond." Zie, eet het leven niet.

⁸⁶ Let op hoe mooi! Hoe ik daaraan denk! Toen dacht God: "Nu, kom hierheen, Adam en Eva. En voordat Ik u tevoorschijn kan halen, zal Ik iets moeten doen." Dus Hij gaat daar op de heuvel en haalt een schaap; doodt hem, trekt de huid van hem af, laat hem sterven.

⁸⁷ Want God moet zich aan Zijn Woord houden; ongeacht hoe zo'n goede man u bent, hoe zo'n goede vrouw u bent, wat u ook bent. Het is, God, God moet zich aan Zijn Woord houden.

⁸⁸ Dat is de reden waarom de maagd Maria erheen moest gaan op de Pinksterdag en de doop van de Heilige Geest ontvangen, net als de anderen, omdat ze hier als een sterveling werd geboren

en wederom geboren moest worden voordat ze naar de hemel kon gaan. Amen.

⁸⁹ Kijk nu, dame, laat mij het u zeggen. Alhoewel de tijden veranderd zijn; God is niet veranderd. Als u daar ook maar enigszins niet aan voldoet, bent u verloren. Zie? Nu, ik spreek alleen over wat God vandaag negentienhonderd jaar geleden deed op Golgotha, om u te tonen wat een Offer dat gebracht moest worden om dit te betalen, en dat is Gods weg. Nu, er is een weg die recht schijnt; maar God heeft een voorziene weg. Als u altijd op Gods voorziene weg gaat, zult u nooit fout gaan.

⁹⁰ Zoals wanneer u naar Indianapolis zou vertrekken of de brug zou oversteken en u zegt: “Wel, hier, is dat Louisville daarginds?” “Ja.” En u begint gewoon *deze* kant op te gaan; u zult vrij snel in de moeite komen. Dat is juist. U kunt maar beter de blauwdruk halen, de kaart, en hem bestuderen en zien welke kant u op gaat.

⁹¹ En dan, *hier* is Gods blauwdruk naar de Heerlijkheid. Bestudeer het. Daar is het. Het is de hele weg met Bloed besprenkeld. U kunt het spoor niet verliezen als u het Bloed volgt. Amen! Nu kunt u het zien. Zie? Blijf gewoon bij het Bloed en dan komt het goed met u, want er is een bloederige voetafdruk bij elke stap van de weg.

⁹² Nu, let op hoe God daar, voordat Hij het kon doen, nu, Hij kon er staan. . . Of zelfs als zij er konden staan om te ontvangen, zou Hij hen nu meteen doden. Hij zou het moeten doen want Hij is soeverein. Hij moet Zijn Woord houden. Hij zei: “De dag dat u daarvan eet, die dag sterft u.” Dat maakte het voor altijd vast.

Dan kan ik Hem daarginds zien, toen Hij deze schapen doodde. U zegt: “Waren het schapen, Broeder Branham?” Dat geloof ik. Hij was het Lam dat werd geslacht vanaf de grondlegging der wereld.

⁹³ En het waren schapenvachten; nam ze en gooide ze daar in de struiken, en vertelde hen om “zich hierin te wikkelen en eruit te komen en om te ontvangen.”

⁹⁴ En ik kan Adam en Eva zien deze oude bloederige, slappe huiden om zich heen trekken. Kunt u zich voorstellen! Die prachtige, mooie lichamen van die twee perfecte menselijke wezens, nu in bloederige schapenvacht gewikkeld. Ik kan hen daar buiten zien staan.

⁹⁵ God zei: “Adam, omdat u naar uw vrouw luisterde in plaats van naar Mij, dan heb Ik u uit het stof gehaald, en tot stof zult u terugkeren.”

⁹⁶ En: “Eva, omdat u luisterde naar de—de slang in plaats van naar Mij, wel, u bracht leven. . . nam leven uit de wereld, u zult leven in de wereld moeten brengen. Ik zal uw verdriet vermenigvuldigen, en uw verlangen zal naar uw man zijn,” enzovoort.

97 En Hij zei dan: “Serpent, omdat u dit hebt gedaan; liep rechtop . . .” Hij was geen reptiel. Hij was een dier, liep rechtop, listiger dan al het gedierte van het veld. Ik getuig dat dat de Schrift is. Liep rechtop als een man, en hij had haar misleid. En Hij zei: “En omdat u dit hebt gedaan, gaan uw benen eraf, en op uw buik zult u gaan, al de dagen van uw leven. En stof zult u eten.”

98 En daar waren ze; oordeel. God moest Zijn oordeel houden, want Hij had het gesproken. En Hij is God; Hij kan er niet op terugkomen. Hij moet blijven . . . Om God te zijn, moet God Zijn Woord houden. Dat is juist.

99 Dus daar kan ik me voorstellen dat ik die arme kleine Eva zie, toen ze naar Adam keek, met haar lange blonde haar dat over haar rug hing. Die grote, heldere, blauwe ogen die eruitzagen als de hemelen waar God ze gemaakt had, de tranen die naar beneden vloeiden en die zich mengden met het bloed op de kleren, die om haar lichaam heen wapperden, Eva. Adam met zijn sterke lichaam greep haar vast en hield haar tegen zijn boezem, en daar vermengden zich de tranen en liepen ze naar beneden terwijl ze door de schapenvachten sijpelden; bloed dat naar beneden druppelde. Bloed overal. Daar hebt u het!

Nu zegt Hij: “U moet uit Mijn tegenwoordigheid vertrekken.”

100 En ik zie Eva en Adam met hun armen om elkaar heen, ze gaan, komen er zo uit, die oude schapenvachten fladderden tegen hun benen, bloederig, sloegen hen op hun benen. [Broeder Branham klapte één keer in zijn handen—Red.]

101 Dan kan ik al die ruimte zien, wat God was. God heeft geen begin van dagen, eindiging van jaren. Hij is voor altijd en voor immer. Ik kan al die grote ruimte zo samen zien bewegen, in een trechtersvorm zo, en het daalde neer toen Hij naar dat kleine koppel begon te kijken dat door de hof van Eden ging, met bloederige vachten die tegen hun benen fladderden. Hij kon het niet verdragen. En het daalde neer; o, het daalde neer tot in het hart van God, dat l-i-e-f-d-e spelde, “Want alzo lief heeft God . . .” Hij kon hen gewoon niet zien gaan.

102 Hij riep hen terug en zei: “Ik ga vijandschap zetten tussen uw Zaad en het zaad van Satan.” Vervolgens, toen dat werd gedaan, was het op Golgotha; toen God Zelf neerkwam tot een vrouw, geboren uit een maagd.

103 Hoe ik dat een beetje zou willen behandelen, in Eden. Let op, toen ze uit de tuin werden verdreven, wegens overtreding. Alle zegeningen waren afgesneden wegens overtreding.

104 En ik denk dat dat het vanavond is wat er aan de hand is met de kerk. Alle zegeningen worden afgesneden vanwege overtreding. Daar hebt u het.

105 Weggedreven van de hof van Eden! Nu wil ik dat u opmerkt, hier kwamen . . . toen Kaïn en Abel, de twee zonen van Adam en Eva, naar voren kwamen om een offer te brengen.

106 Ik geloof dat de grote Cherubim aan de oostkant van de poort was, en dat Zwaard dat heen en weer wervelde, die poort daar bewaakte die Eden binnenging. Merk op, Vuur, het Heilige Geest Vuur dat de poort bewaakt.

107 En dat is vandaag wat de poort bewaakt. Als u bang bent voor de Heilige Geest en Vuur, zult u nooit naar binnen gaan. Vuur, het Zwaard van God! God is een verterend Vuur, en let op die Boom, bewaakt die Boom des Levens.

108 En merk nu op, vervolgens; dit is een prachtig beeld. O, zeker! Ik kan Adam zien . . . of Kaïn en Abel bedoel ik, aan het zwoegen toen, of op weg om een offer te brengen. Ik geloof dat ze hun altaar precies bij de poort bouwden, bij de Troon, waar ze konden aanbidden.

109 Merk op, hier komt Kaïn. Hij had waarschijnlijk het hele jaar gewerkt, en had gezwoegd en deed alles wat hij kon om de allergrootste appels te krijgen of de allergrootste pompoenen, of wat hij ook had, bracht het naar de poort. Bouwde zich een altaar daar aan de zijkant van de poort in de tegenwoordigheid van God. Plaatste al zijn vruchten en de grote calla lelies enzovoort, en legde ze op het altaar, correct, knielde dan neer en aanbad God.

110 Nu, ik wil dat u . . . Ik hoop dat dit zo diep doordringt zoals nooit tevoren, totdat u het begrijpt, zie. Nu, let op.

111 Als God slechts vereist dat u naar de kerk gaat, dan was Kaïn net zo rechtvaardig als Abel. Kaïn bouwde een altaar voor de Here. U zegt: "Wel, Broeder Branham, ik doe niet alleen dat, maar ik breng een offer. Ik betaal geld aan buitenlandse zendingen en ik . . ." Die dingen zijn goed. Dat is in orde. Maar God vereist meer.

112 Kaïn deed dat ook. Zie? Hij bracht een offer. Hij aanbad de Here. Hij knielde neer en bracht de Here een lofoffer en zei: "Here, hier ben ik. Hier ben ik, en ik heb U een offer gebracht. Ik heb een altaar gebouwd." Amen.

113 Met zoveel woorden: "Ik ben lid van een kerk." Heeft het de bodem bereikt? Kijk. "Ik ben lid van een kerk. Ik geloof in U." Het zal nu naar de bodem gaan. Laat het heel diep doordringen. "Ik ben een gelovige in God. Ik heb een altaar gebouwd. Ik heb een offer gebracht. En hier ben ik, Here. Ik aanbid U." En God keerde het de rug toe. Juist.

114 "En op Paasochtend," zoals een voorganger van deze stad, zei, "weet u wat ik doe, prediker, op Paasochtend?"

Ik zei: "Wat dan?"

Zei: "Ik vertel al mijn mensen, ik wens ze een 'Vrolijk Kerstfeest.'"

Zei: "Waarom?"

Zei: "Ik zal ze niet meer zien tot de volgende Pasen."

¹¹⁵ Iedereen komt er met Pasen, meer niet, kopen nieuwe hoeden en nieuwe kleren. En wat heeft dat met Christus te maken? O! En er zullen dit jaar morgen miljoenen dollars in de Protestantse kring worden uitgegeven aan lelies, grote mooie lelies; elk lid zal het er op het altaar komen leggen. God geeft niets om de lelie op het altaar. Hij wil u op het altaar. Het is niet de lelie; het is niet uw offer. U bent de persoon die op het altaar hoort te zijn. Dat is het verschil. Dat wat God vereist wat op het altaar gelegd moet worden, is u.

¹¹⁶ Nu, ik wil dat u opmerkt hoe dat die trek, dat was Satan in Kaïn. En merk op dat precies de . . .

¹¹⁷ Nu, dit moet u een goed gevoel geven, sommigen van u die pelgrims en op reis zijn. En we moeten misschien wel zeggen: "Wel, ik had graag dat we *dit* in onze kerk konden doen en *dat*." Wees tevreden. Halleluja! Ik aanbid liever ergens in een kleine oude kamer, in een steegje, en God daar hebben, dan in een kathedraal waar God er niet in zit. Dat is juist. Zeker. Daar! Hij was een arme man. Merk op. Vervolgens bracht hij zijn offer, Kaïn, en legde het erop neer. Nu, merk op, hij kwam uit de lijn van Satan, want hij verwachtte dat God het zou ontvangen, want het was prachtig, vruchten, iets wat hij zelf had gedaan.

¹¹⁸ En zo vele mensen zeggen: "Wel, ik behoor tot de, zekere bepaalde orden. En ik—ik geef aan het Rode Kruis, en ik geef aan liefdadigheid. Ik doneer aan kerken. Wat denkt u daarvan, Broeder Branham?" Dat is allemaal in orde.

¹¹⁹ Maar: "Tenzij een man wedergeboren wordt, zal hij geenszins het Koninkrijk binnengaan." Let wel op.

¹²⁰ Die liefdadigheidszaken zijn prima, maar behalve . . . Dat is nog niet Gods voorziene weg. Kaïn kwam op zijn eigen manier. En velen komen vanavond hun eigen manier.

¹²¹ U kunt er niet eens over redeneren. Wel, redeneren kan niet eens. . . Uw redenering komt niet in aanmerking. U komt niet in aanmerking om het te beredeneren. Als u het zou kunnen beredeneren, zou het niet meer door geloof zijn. U moet het door geloof aanbieden.

¹²² Nu, zegt u: "Broeder Branham, bedoelt u dat ik daar neerknielen moet en—en vervuld moet worden met de Heilige Geest en herrie maken zoals de rest van hen?" Als u verwacht bij de rest te zijn, wel. Dat is alles. Ja, meneer. Dat is alles. U kunt . . . nemen . . .

¹²³ Naäman had hetzelfde. God zei tegen de profeet: "Zeg hem: 'Ga daarnaartoe en dompel u zeven keer onder.'"

124 Hij zei: “Is dit water niet schoner en beter?” Maar het was dat water van de Jordaan; ziet er soms best slecht uit.

125 Maar ik zou willen dat ieder hier vanavond naar Golgotha zou kijken en wat het God negentienhonderd jaar geleden gekost had, en uw hand zou willen opsteken en zeggen: “Ik zal de weg nemen met de weinige verachten des Heren”?

126 U zegt: “Moet ik me aansluiten bij die jongens die, Broeder Thom of sommigen, die ze ‘heilige rollers’ noemen?”

127 Broeder, ik ben nagenoeg drie keer rond de wereld geweest en ik heb nog nooit een heilige roller gezien. Nee, meneer. Ik heb heiligheid gezien, maar geen heilige rollers. Dat is de naam die de duivel op de gemeente heeft geplakt. God zei: “Zonder heiligheid zal niemand God zien.” U kunt uw eigen conclusie erover trekken. Dat is Gods weg.

128 U zegt: “Mensen die schreeuwen en roepen en herrie maken?” Broeder, dat is wat het is. “Wel,” zegt u, “ik... dat, dat lijkt me krankzinnig.”

129 Dat is de reden waarom u wederom geboren behoort te worden. Wanneer u wederom geboren bent, dan is het niet “krankzinnig.” U zult met hen zijn. Ze dachten ooit hetzelfde als u. Ja hoor. Ze dachten hetzelfde als u, totdat ze er zelf in kwamen. Het is een verandering, een bekering. *Bekeren* betekent iets “veranderen.” En tenzij een man aan zichzelf sterft... en zegt: “Here, ik weet er niets van. Neem mij gewoon binnen.” Amen. Dan zal God het doen. Zie?

130 Nu, Kaïn zei: “Ik heb dit allemaal neergelegd.” God weigerde het. Hij had het allemaal mooi gemaakt.

131 En misschien denkt u: “Wel, ik ga naar de zonsopgangdienst; ik moet een nieuwe hoed hebben.”

132 Op een keer zou een meisje in mijn samenkomst zingen. En ze zei: “Broeder Branham...” Haar moeder verdiende de kost door kleren te wassen in een wastobbe. En ze wilde een van die “krul dingen” in haar haar hebben, weet u.

133 Wat is het, manicure? Of hoe noemt u dat ook, wat het ook is, in haar haar? Ik weet dat dat fout is. Ik kan nooit op die naam ervan komen. Ik weet er niet veel van. Wat? [Iemand zegt: “Toni.” Iemand anders zegt: “Nee. Permanent.”—Red.] Permanent, erin, dat was het.

134 En ze moest er één in haar haar hebben voordat ze in het koor kon zingen. En haar arme oude mama die de kost verdiende door kleren schoon te schrobben. Toen ze er heen ging en een permanent kreeg, en ik zei dat ik haar niet zou laten zingen, omdat ze niet geschikt was om te zingen, toen ze dat deed. Klopt!

135 God help ons om de preekstoel schoon te houden, hoe dan ook. Dat is wat er vandaag de dag met de wereld aan de hand is, in hun...?...Luister, broeder. Ik geloof in een ouderwetse

sassafras-ervaring, helemaal achter in de struiken waar u alle wortels van bitterheid eruit haalt en de grond omwoelt, juist ja, en het zaad plant.

Nu, let op; nu, Kaïn, hij dacht: “De schoonheid.”

¹³⁶ Ze denken: “Welnu, onze kerk! We zullen een nieuwe kerk bouwen.” Dat is in orde. Alles wat van schoonheid is, is in orde, als je de Here Jezus erbij neemt. Als u Hem dan eerst neemt, zal Hij voor de rest zorgen.

¹³⁷ Iemand zei: “Broeder Branham, gelooft u dat dit meisje naar het altaar behoort te komen en er zo uitzien?”

¹³⁸ Ik zei: “Broeder, de lente komt eraan. Al die eiken bosjes hier buiten, ze hebben allemaal weer de bladeren die ze vorige herfst hadden. Maar wij hoeven de bladeren er niet af te plukken om nieuwe bladeren te laten komen. Laat gewoon het nieuwe leven opkomen en de oude bladeren vallen eraf.” Juist. Amen.

¹³⁹ Luister. Mag ik ook dit zeggen. Als het oude blad niet wegvult, laat het zien dat het nieuwe leven niet is gekomen. Word niet boos op mij nu. Ik heb het over Jezus. In orde. Dat is het. In orde.

¹⁴⁰ Let op wat het onze hemelse Vader heeft gekost. Kijk naar wat Hij nu deed.

¹⁴¹ En daar kwam Kaïn, en hij bracht zijn offer. Hij aanbad. Hij ging naar de kerk. Hij is net zo goed als de andere.

¹⁴² Ezau was hetzelfde. Ezau was in zijn karakter een beter man dan Jakob, meer een heer! Hij hield van zijn vader; en de dingen die hij deed! Maar God koos Jakob.

¹⁴³ Merk op nu toen Abel kwam om zijn offer te brengen, wel, het was nogal een verschil toen Abel kwam. Hier kwam Abel. Hij werkte niet, hij probeerde niet de grootste kerk in de stad te vinden om naartoe te gaan. Hij probeerde niet het leukste stel mensen te vinden om mee om te gaan. Amen. Hij nam gewoon iets wat hij had en ging erheen.

Dat is alles. Hij was een schaapherder. Dus hij stak zijn hand uit en pakte een lam, en bond . . . Ik veronderstel dat ze in die dagen geen hennep hadden, dus hij moest een druiventwijn gepakt hebben en die gewoon om zijn nek gewikkeld hebben.

¹⁴⁴ Maar waar sprak het van? Ze leidden Hem naar Golgotha. Hij was het Lam. Zeiden: “Waarom werd Hij in een schuur geboren?” Wel, lammeren worden niet in huizen geboren. Ze worden in schuren geboren. En ze werden geleid . . . ze leidden hem naar de slacht, als een lam. En ze leidden Hem weg, leidden Hem naar Golgotha. Hij was Gods Lam, amen, vanaf de grondlegging der wereld. Als ik eraan denk, daar. Daar kwam Abels kleine lam. Daar kwam Gods Lam.

¹⁴⁵ Als ik eraan denk, slaat mijn hart steeds weer over. Als ik eraan denk, ik, een arme, onwaardige, goddeloze zondaar, stervend zonder God, zonder Christus, in de wereld, zonder hoop! En te zijner tijd stierf Christus in mijn plaats, de Schone, en werd veracht en verworpen zodat ik in Zijn ogen aanvaard zou worden. In mijn plaats! O! Ik kom er gewoon niet overheen. Ik kan me gewoon niet voorstellen hoe Hij dat voor mij kon doen. Wie was ik? Dan, u zegt: “Deed Hij het voor u?” Ja.

¹⁴⁶ De Heilige Geest kwam en ging op een dag naar mij op zoek en zei: “Hij deed het voor u,” en ik geloofde Hem. Ik geloofde Hem. Ja, meneer. Ik aanvaardde Hem en ik ontdekte dat het zo was. Ongeacht wat de mensen zeiden dat ze waren, “dat ze fanatiekelingen waren,” of wat ze ook waren; ik geloofde God. En ik . . . En Hij deed precies wat Hij zei.

¹⁴⁷ Ik kan kleine Abel zien. Kijk nu. Wel! Ik kan Abel deze kleine druiventwijg zien halen, zijn hand uitstrekken en een klein mannelijk lam nemen, het eerste van de oude moederooi, wikkelde deze twijg om zijn nek heen. Hier kwam hij, sleepte hem mee. Daar is niet veel schoonheid aan, wel? Trok hem erop. Toen bracht hij hem naar een grote rots die daar aan de oostkant van de poort lag. Let nu op.

¹⁴⁸ Kaïn had waarschijnlijk het hele jaar gezwoged, om de beste oogst te krijgen die hij kon, dacht dat hij daarmee God kon behagen.

¹⁴⁹ En vele mensen zeggen: “Ik ga stoppen met liegen. Ik ga stoppen met stelen. Ik zal stoppen met roken. Ik zal me tot een betere klasse mensen keren. Ik zal me ergens bij een of andere club aansluiten.”

¹⁵⁰ Hier is het! Het maakt God niet uit of u een nieuwe bladzijde omslaat. Hij wil dat u uw hart naar Christus keert, en dat Hij u vormt. Niet wat u kunt doen. Het is niet door goede werken dat wij gered worden, maar door Zijn genade zijn wij gekocht. “Niet uit de werken, opdat niemand roeme.” Want wij zijn—want wij zijn van God omdat . . . Het is niet wat ik ben, het is niet wat ik zelf doe. Het is wat Christus, in God, voor mij en voor u heeft gedaan.

¹⁵¹ Merk op, een prachtig type. Hier komt hij, het kleine lam voortslepend, hem meetrekkend. Ik kan me voorstellen dat de kleine makker struikelde, wist waarschijnlijk wat er ging gebeuren, sleepte met zijn pootjes. Perfect type van Christus die het kruis sleepte, Gods Lam dat door Jeruzalem liep, struikelend, zwak.

¹⁵² Hier kwam de kleine makker langs, blatend. En toen hij hem bij de grote rots had gebracht, hem op de rots had gelegd en een stuk scherpe steen nam . . . Ik weet het niet, ik denk dat ze in die dagen geen messen hadden. Legde hem zo neer. Nam hem bij z'n achterhoofd, en trok hem zo omhoog, nam een mes- . . . of de steen

en begon op zijn kleine keel te hakken, en de steen begon door zijn keel te slaan. Op die rots stierf het lam, bloedend, blatend, het bloed spatte, z'n kleine slagaders doorgesneden, het bloed spatte overal. Z'n kleine witte wol werd toen rood gekleurd met bloed. God keek vanuit de hemel neer en zei: "Dat is het. Nu hebt u het. Dat is de wijze." Het bloed spoot uit z'n kleine aderen.

¹⁵³ Wat was het? Van de Zoon van God, vanmiddag negentienhonderd en zoveel jaar geleden. Hij werd uit de gevangenis geleid. Hij werd naar de rechterstoel gebracht; en van daar naar de zaal van de geseling; van daar naar Golgotha, werd de heuvel op genomen. Simon de Cyreniër hielp Hem het kruis te dragen. En stierf daar op de Rots der Eeuwen, met Zijn Bloed uit Hem geslagen. Zijn lichaam verbrijzeld. Halleluja! Grote vuile klodders spuug van spottende soldaten op Zijn gezicht. En Hij zei: "Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zou Ik het Mijn Vader vragen, Hij zou Mij legioenen engelen geven die zouden komen en voor Mij vechten. Maar dit is niet Mijn Koninkrijk.

¹⁵⁴ "Maar Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede." En het zal hier vrij snel zijn. "Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede." O, zeker!

¹⁵⁵ Toen Billy Sunday eens zei dat er "in elke boom een engel zat," zei, "Hij, trek gewoon uw hand los en wijs met uw vinger, dat is alles wat u hoeft te doen. We zullen de zaak hier beneden regelen." Wel, is het niet de waarheid!

¹⁵⁶ Kajafas keek toe en zei: "Hij redde anderen; zichzelf kan Hij niet redden." Het was het grootste compliment dat Hem ooit werd gegeven. Als Hij zichzelf had gered, had Hij anderen niet kunnen redden. Daarom gaf Hij Zijn leven zodat Hij anderen juist kon redden. Halleluja! Amen.

¹⁵⁷ "Wij zijn allemaal afgedwaald als schapen; God legde op Hem de ongerechtigheid van ons allen. Hij werd naar de slachtbank geleid als een schaap; en geleid als een schaap, stom voor haar scheeders, deed Zijn mond niet open. Ondanks werd Hij om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheid verbrijzeld; de kastijding van onze vrede op hem; en met Zijn striemen zijn wij genezen." Hoe zou u zo'n weergaloze liefde kunnen verwerpen? Hem te zien terwijl Hij struikelend de heuvel opgaat; arm, klein, zwak, broos lichaam dat voorover buigt onder de last!

¹⁵⁸ Ik denk aan de dichter toen hij daar die dag zat; hij ving er een glimp van op, en hij schreef:

Te midden van doorklievende rotsen en
verduisterende luchten
Boog mijn Redder Zijn hoofd en stierf;
De geopende voorhang onthulde de weg
Naar de vreugden des hemels en eindeloze dag.

159 Wat een Redder! O my! Hoe zouden wij ooit, hoe zou ik zo'n weergaloze liefde kunnen verwerpen, van Een die dat voor mij en u zou doen?

160 Ik vertrouw er vanavond op, mijn broeder, zuster, dat u zult komen. God, dat was Gods voorziene weg. Dat is de weg voor u. Dat is alleen Degene Die met u te maken kan hebben. Dat is Degene die uw plaats heeft ingenomen. Dat is Degene die vanavond staat, een opgestane Verlosser, staande aan de rechterhand van de Vader vanavond; ziet u smekend en pleitend dat elke zondaar die in dit gebouw is naar Hem komt. Ik vertrouw erop dat u dat zult. Ik vertrouw erop dat u deze—deze Pasen niet voorbij zult laten gaan.

161 Beste vrienden, wij zijn aan het einde van de weg. Ik geloof dat met heel mijn hart. Wij zijn aan het einde van de weg. Moge de Here Jezus u zegenen. Moge Hij u vanavond een nieuw schepsel in Hem maken, is mijn gebed. Moge Hij u leiden. Eens in de . . .

162 Er was een oude blinde in de Bijbel, ge—genaamd Bartimeüs. Oude blinde Bartimeüs, hij had twee kleine duiven, zo wordt ons verteld door de geschiedenis. Dat deze kleine duiven vroeger buiten zaten en over elkaar heen tuimelden, en de mensen hielden—hielden hun. . . Hij stak zijn beker naar voren, en toen de—de mensen dan langs liepen, zouden ze deze kleine tortelduiven kleine tuimelingen zien doen, en lieten ze munten erin vallen voor de oude blinde bedelaar. Hij was een getrouwde man en had een klein meisje. Hij had het kleine meisje nooit in zijn leven gezien. Ze was ongeveer twaalf, veertien jaar oud, in het stadium dat wij nu op het punt staan zijn leven binnen te gaan. En hij zat . . .

163 Eén avond, zei dat zijn kleine meisje ziek werd, en hij ging naar de Heer. En hij zei: "Here, als U mijn kleine meisje alleen maar wilt genezen, zal ik morgen mijn twee duiven voor U offeren." Dus ze. . . De Here genas zijn kleine meisje, en hij offerde de twee duiven. Na een poosje, zijn . . .

164 En het volgende, weet u, was dat zijn lieve vrouw ziek werd, en ze dacht dat ze. . . Ze dachten dat ze zou sterven. Dus gaat hij 's nachts naar de Heer, en tast langs de zijkant van de muur van zijn huis de weg ernaartoe. Knielde neer in het veld en zei: "God; God, als U nu het leven van mijn vrouw wilt sparen, zal ik morgen mijn lam voor U offeren."

165 Nu, u hebt blinden vandaag gezien die door een hond werden geleid. Ze trainen die honden om hen te begeleiden. In die dagen trainden ze schapen om mensen te begeleiden, en dus had hij een—een—een lam dat hem begeleidde.

166 En hij zei: "Heer, als U alleen maar mijn vrouw wilt genezen, wel, dan zal ik morgen mijn lam aan U offeren." En zijn vrouw werd gezond.

167 En de volgende dag ging hij naar de tempel, en werd gezegd dat de hogepriester, Kajafas naar voren stapte en gezegd had: "Blinde Bartimeüs, waar gaat u naartoe?"

168 Hij zei: "Ik ga naar de tempel, o hogepriester, om mijn lam te offeren. Ik beloofde de Heer dat als Hij mijn vrouw zou genezen, dat ik mijn lam zou geven."

169 Hij zei: "U kunt dat lam niet geven, Bartimeüs, want dat lam is uw ogen." Zei: "Ik zal u wat geld geven, en koop er een lam bij de verkopers in de tempel."

170 Maar Bartimeüs zei: "O hogepriester, ik heb God niet zomaar een lam beloofd; ik beloofde Hem *dit* lam." O, tjonge!

171 Ik vraag me af of u zulke beloften hebt gedaan. Als u vanavond dat algenoegzame Lam ziet, denk dan: "Here, als U mij gezond laat worden, zal ik U beloven dat ik U zal dienen; ik zal alles doen wat ik kan. Als U mijn baby laat leven . . ." Of toen u er stond en uw moeder in het graf werd neergelegd, of uw vader of uw geliefden: "O God, ik zal ze ontmoeten, ik zal ze weer ontmoeten!" Ik vraag me af of u dat echt meende. Ik vraag me af of deze Pasen zal komen en gaan zonder dat u vervult wat u hebt beloofd.

172 Hij ging daarnaartoe en offerde zijn lam. Kwam terug, en iemand begeleidde hem.

173 Dus hij zei toen, toen hij terugkwam, zei: "Bartimeüs, dat kunt u niet doen." De priester die zijn lam nam, hij zei: "U kunt dit niet nemen. U kunt dit lam niet offeren." Zei: "Blinde Bartimeüs, weet u dat dat lam uw ogen is?"

174 Hij zei: "Ja, dat weet ik. Maar ik beloofde het God, en God zal voorzien in een lam voor de ogen van blinde Bartimeüs."

175 Niet lang daarna rilde hij op een dag in de kou; ze hoorden een geluid. God had voorzien in het Lam voor de ogen van blinde Bartimeüs. Hij kwam langs de straat. Hij zei: "Wat is al dat lawaai?" Er is meestal lawaai waar Hij zich bevindt. Zei: "Wat is al dat lawaai?"

Hij zei: "Een zekere Jezus van Nazareth kwam voorbij."

176 Hij wierp zijn jas neer, niet kijkend waar het terecht kwam; het maakte hem toen niet uit. God had voorzien in een Lam. Hij ging regelrecht naar het Lam. Hij zei: "O Jezus, Gij zoon van David, heb erbarmen! Heb erbarmen!"

177 De rijke mensen en degenen die eromheen stonden om dicht bij de profeet te komen, bij de koning; die zei: "O, wees stil, Hij kan u niet horen."

Hij schreeuwde des te meer.

178 Sommigen zeiden: "De dagen van de wonderen zijn voorbij. Er bestaat niet zoiets als die dag."

179 Hij riep des te luider: “Gij zoon van David, heb erbarmen met mij! Heb erbarmen met mij.” God voorzag in het Lam.

180 Datzelfde Lam dat Hij voorzag voor de blinde ogen van Bartimeüs, voorzag Hij voor u; negentienhonderd en zoveel jaar geleden vandaag, toen Hij ginds Golgotha beklom en zichzelf aanbood, helemaal verbrijzeld en in elkaar geslagen.

181 Luister, vriend. Onthoud, Abel ging onder zijn kudde en nam het lam, en doodde het op het offerblok. En . . . [Leeg gedeelte op band—Red.] . . . dit nu maar beter begrijpen. Abel stierf op dezelfde rots waarop zijn lam stierf.

182 Bent u vanavond bereid om aan uzelf te sterven? Bent u bereid te sterven aan alle gedachten over uzelf? Ga gewoon op de rots liggen, met uw lam daar, en sterf uit. Zeg: “O God, heb erbarmen.” Als ik denk aan mannen en vrouwen die aan hoogmoed denken, aan jonge mannen en vrouwen die hun leven aan dingen overgeven! En ook oudere mannen die aan hun baan denken en aan hun prestige en aan hun buurt of aan zoiets!

183 O, waarom kruipt u vanavond niet ginds op Golgotha? Halleluja! Laat uw eigen leven eruit gehakt worden, en sterf ginds aan het kruis met Hem. Werp uw armen om de “Rots der Eeuwen, doorgekliefd voor mij, laat mij mezelf in U verbergen. Terwijl de nabije oude wateren rollen, terwijl de storm nog hoog staat, verberg mij, o mijn Redder, verberg mij. Laat de wereld doen wat ze maar willen. Laat de theologen doen wat ze maar willen; ik wil hun theologie niet. Wat ik wil is Jezus Christus in mijn hart. Laat mij sterven met mijn Lam.”

184 O, ik weet hoe moeilijk het was die avond toen ik die kleine oude kleurling zending daar binnenliep, en al de blanke mensen die daar stonden en zeiden: “Daar gaat hij een kleurling zending binnen.” Het was moeilijk. Ik liep daarheen met een heleboel Kentucky trots in mij, op die wijze, maar God zei: “Als u het wilt, loop er dan rechtstreeks naar binnen.” En ik liep daar regelrecht naar binnen en knielde neer bij een altaar, en daar bleef ik totdat het Lam . . . Ik stierf aan mijn oude ik, Bill Branham, twintig jaar geleden. Halleluja!

185 “Ik werd met Christus gekruisigd. Toch leef ik; niet ik, maar Christus leeft in mij.” Op een dag in die glorieuze opstanding, wanneer Hij komt, zal mijn lichaam misschien daarginds onder de zoden rusten. Maar als dat gebeurt, zult u het gras opzij zien gaan en ik zal tevoorschijn komen, in Zijn grote glorieuze beeld, naast velen van hen, halleluja, want ik ken Hem in de kracht van Zijn opstanding.

186 Ik vertrouw erop dat dat is wat jullie allemaal vanavond zullen doen, regelrecht naar Golgotha toe kruipen vanavond. Laten we nu een kleine reis maken.

187 Terwijl u ons de toon geeft, als u dat zou, zuster, van *Nader, mijn God, bij U*. Terwijl wij . . .

188 U zegt: “Dat is een begrafenis.” Wel broeder, als er ooit een tijd was dat wij een begrafenis nodig hadden, dan is het op dit moment, wanneer men aan zichzelf en aan trots sterven.

189 Laten we onze hoofden nu in stilte buigen terwijl ze ons een klein akkoord geeft, als dat in orde is.

190 O God, o, wanneer ik denk wat er ginds is gebeurd! Hm! Zelfs mijn beenderen trillen, om eraan te denken! Denk ik eraan dat Lam te zien, toen ze Hem hakten, ja, doornen op Zijn hoofd zetten en het naar beneden duwden. De soldaten die in Zijn gezicht spuugden en zeiden: “Gij Koning, doe er nu wat aan.”

191 Hij was de Profeet der profeten. Ze deden een vod om Zijn gezicht heen en sloegen Hem met een rietstok op Zijn hoofd, zeiden: “Profeteer nu, vertel ons wie U geslagen heeft.”

192 Maar de profeet zei: “Hij deed Zijn mond niet open.” Hij had het al verteld.

193 Bonden Zijn handen achter Hem vast. Stonden er met een grote zweep en sloegen Hem totdat Zijn kostbare ribben door Zijn rug heen zichtbaar werden; het Bloed stroomde langs Zijn zijde, druppelde neer op de grond. Ik hoor Hem nu wandelen; van onder Zijn sandalen hoor ik het pletsgeluid van bloed. Dat was Immanuël. Dat was God, Gods Bloed.

194 En ik zie ze dat kruis nemen op Zijn rug leggen; dat oude blaar gevende, ruige, ruwe kruis. En daar gaat Hij, over die zere rug gelegd, daar door de straat heen ging Hij. De schreeuwende menigte, lachte, bespote Hem: “Daar gaat die Profeet. Daar gaat die grote Jezus. Daar gaat die Goddelijke Genezer.”

Maar Hij is mijn Heer! O God, ik heb . . . Laat mij het met Hem beklimmen.

195 Daar gaat Hij, de heuvel op. Ik zie de jonge halfgeklede vrouwen die rondrennen en de spot drijven. Hun vriendjes, omhelzen elkaar terwijl ze de heuvel op gaan. Broeder Ward, het is nog niet zo heel veel veranderd.

196 Ik kan de grote kerkleden zien zeggen: “Kijk, dat was de Kerel die onze kerk ging verscheuren; predikte tegen onze voorganger. Kijk nu naar Hem!” Maar de profeet zei dat het zo moest zijn. Hij was Gods Lam.

197 Ik zie Hem als Hij Zijn hoofd draait en het speeksel van Zijn baard afglijdt. Rolt Zijn ogen naar de hemel; kreunt en gaat een klein beetje verder.

198 Heer, door geloof wil ik dat nu met Hem meewandelen. Ik wil Hem een schouderklop geven, zeggen: “Here, hier sta ik. Zeg mij gewoon wat ik moet doen, ik zal het doen. Wat waardeer ik U, Here!”

199 Ginds op de heuvel toen ze Hem neerlegden, Zijn dierbare handen terugtrokken. Die handen die de koorts verlaagden; die

handen die zeiden . . . tegen de jongen van die arme weduwe, toen het zijn voorhoofd raakte, of de kist waarin hij lag; hij kwam tot leven.

²⁰⁰ Diegene die Dorcas weer tot leven riep. Diegene die de dochter van Jairus tot leven riep. Degene die zei: “Lazarus, kom uit.” Die lippen bloeden nu, uitgedroogd, huilend.

²⁰¹ Als de grote wrede spijkers in Zijn handen en in Zijn voeten geslagen worden! “Ze doorboorden Mijn handen en Mijn voeten,” zei de profeet, zevenhonderd jaar voordat het gebeurde. Wat was het? Het was Abels Lam. Daar wierpen ze Hem neer op de grond en het vlees scheurde. Zijn arme lichaam beefde.

Zei: “Ik heb dorst.” Ze gaven Hem azijn.

²⁰² Ze lasterden Hem en bespotten Hem, zeiden: “Jij grote wonderdoener, doe er nu iets aan.”

²⁰³ Maar toen begon de hemel donker te worden, de bliksem begon te flitsen. God verborg Zijn gezicht; Hij kon het niet meer verdragen. O God, hoe wreed moet de zonde zijn! Hoe wreed, hoe wreed, die veroorzaakte dat die Dierbare dat deed. Zelfs zo’n prijs betaalde Hij totdat God Zelf Zijn gezicht verborg. De engelen versluierden hun gezichten en draaiden zich om met Hem te huilen. De maan en de sterren konden niet verder gaan. Ze konden niet meer schijnen. De God die hen schiep was stervend aan het kruis. En Hij boog Zijn hoofd.

²⁰⁴ Voordat Hij dat deed, keek Hij daar neer naar de mensen die gokten om Zijn kleed, om te vervullen wat de profeet zei. Zei: “Vader, vergeef hen; ze weten niet wat ze doen.” Allemaal uit liefde, Adams Lam, Gods voorziene Lam, geslacht van voor de grondlegging der wereld. Daar stierf Hij, zonder vrienden, zelfs verlaten door God Zelf. God, en dan Zijn eigen Vader, had Hem verlaten; bloedend.

²⁰⁵ En alsnog gaan wij lachend rond, vrolijk, alsof er niets is gebeurd.

²⁰⁶ O God, het was dat Bloed! Toen ginds in het ziekenhuis de dokter zei “dat hij sterft,” was het dát Bloed dat mij genas. Een kleine oude zondaar jongen die hier rondrende, het was dát Bloed dat mijn zonden vergaf. Het was dat Bloed dat . . . dat mij uit een losbandige plaats nam waar ik leefde, en mij plaatste en mij Uw zoon maakte. O, “Arm, dierbaar, stervend Lam, Uw dierbare Bloed!” Houd mij bij het kruis, Here.

²⁰⁷ Dat is mijn visie. Dat is wat het daar is, liefde, geheel Gods grote hart die zich daarginds beweegt. En al degenen die door Hem komen zullen niet verworpen worden. Ze zullen allemaal eeuwig Leven ontvangen. “Hij die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen.”

²⁰⁸ God, moge iedere individu hier vanavond naar huis gaan met dit in hun gedachten, denkend aan: “Wat een Offer! Wat heeft

het gekost om te verlossen? Wat heeft het God gekost?” Heeft ons niets gekost. Maar het kostte God Zijn Zoon. Het kostte God de grootste prijs. Het kostte Christus Zijn leven. Hij was de Roos van Sharon; maar om het parfum uit een roos te krijgen moet u het verpletteren. Zijn wonderschone leven werd verpletterd, als een jonge Man van drieëndertig en een half jaar, zodat wij konden leven.

²⁰⁹ Nader, mijn God, tot U! Blijf dicht bij mij, Here. Blijf dicht bij mij. En als ik aan het einde van deze weg kom, mijn leven aan het eindigen is, Here; moge Hij die daar stierf dan dicht bij mij komen. Moge het evenzo zijn voor iedereen hier.

²¹⁰ Morgen, Here, of overmorgen wordt een kleine vrouw begraven die eens hier in deze kerk zat, en naar de prediking luisterde. Gij weet alles over haar nu. Als ze kwam, is ze veilig. Zo niet, is ze weg.

²¹¹ O God, heb genade. Moge elke man en vrouw, als ze vanavond dit gebouw verlaten naar hun huizen gaan, gaan met het ernstige gedachte: “Niets in mijn armen; gewoon eenvoudig aan Uw kruis.” En moge elkeen aan dat kruis sterven.

²¹² Here, terwijl ik hier vanavond aan deze kansel sta, deze kleine oude betonnen gebouw, draag ik mijn leven aan U op. Ik dank U voor wat U voor mij hebt gedaan. En ik draag mijzelf opnieuw op tijdens deze kruisigingsavond ter herdenking aan U. Neem mij, Here. Vergeef mij, al mijn fouten en moeiten. Maak mij sterk en krachtig, Here, in de Geest van God, zodat ik zielen voor U mag winnen.

²¹³ En zegen deze samenkomst, want wij vragen het in Zijn Naam. Vergeef elke zondaar. Breng elke teruggevallene terug.

²¹⁴ Terwijl wij onze hoofden gebogen hebben, en elke zondaar man en vrouw hier nu aanwezig, kleine jongens en meisjes, u allen. Sommigen van u jonge mensen daar achterin, 'k moest toen die avond scherp tegen jullie spreken. Ik heb er een hekel aan om dat te doen. God zegene uw harten. Misschien dachten jullie dat Broeder Branham ruw was, maar ik—ik hou van jullie. Ik heb gezeten waar u begon. Ik weet wat het is; dat is de reden waarom ik dat zei, kijk of u onze Here niet lief zou hebben. Bid voor mij, bid dat dit de tijd van toewijding voor mij zal zijn. Sommigen van u moeders en vaders, oudere mensen, maak dit nu de tijd van toewijding, zou u dat? Aanvaard Hem in uw hart. Geloof Hem met geheel uw ziel.

²¹⁵ Nu, terwijl onze hoofden gebogen zijn, zou iemand graag in gebed herinnerd willen worden? Zo ja, steek dan gewoon uw hand op, zeg: “Broeder Branham, zou u mij gedenken. Ik wil dichter bij God wandelen.” Goed, tientallen handen.

²¹⁶ Vader, gedenk hen allemaal. Ik bid dat U het zult toestaan; dat ze vrede zullen hebben. Terwijl de tranen over onze wangen rollen en hier neer druppelen met de mijne, van de kansel.

Sommige van hen met zakdoeken. Sommigen van hen, grote, fors uitzierende, ruige mannen hier die hier voor mij zitten, tranen die over hun gezichten met gerimpelde wangen neer druppelen. Ontvang ons, Here. Vergeef ieder van ons in de Goddelijke tegenwoordigheid van deze. Dierbare God, vanavond, vergeef ons Here, jong en oud. Mogen wij op die dag gered zijn en naar Uw Koninkrijk worden gebracht, want wij vragen het in Zijn Naam. Amen.

²¹⁷ Nu kunt u opstaan, zachtjes. Hou gewoon uw hoofden gebogen nu. Langzaam:

Nader, mijn God, tot U, nader tot U;
Ook al zij het een kruis dat mij opheft;
Nog steeds zal heel mijn lied zijn. . .

²¹⁸ [Broeder Branham bidt stilletjes voor de mensen—Red.] . . .? . . . “God, Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” Kom, Here, zegen deze harten. [Broeder Branham gaat door met bidden met de mensen.] . . .? . . .

²¹⁹ Wilt u gewoon eerbiedig, zonder met iemand te spreken, zonder nog een woord te zeggen, het gebouw nu gewoon rustig verlaten en naar uw huizen gaan. Draai u gewoon om en ga nu naar huis. Zonder een woord te zeggen, omdraaien en hier vandaan gaan. God zij met u.

²²⁰ [Broeder Branham pauzeert terwijl de samenkomst stilletjes het gebouw begint te verlaten terwijl de organist en pianist *Nader, mijn God, tot U* blijven spelen—Red.] . . .? . . .

²²¹ “Wij dwaalden allen als schapen; de Here heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem.” . . .? . . . “Doch wij achtten Hem, geplaagd, geslagen, verdrukt. . .? . . .”

²²² [Broeder Branham blijft rustig voor de mensen bidden terwijl de organist en de pianist *Nader, mijn God, tot U* blijven spelen—Red.] . . .? . . .

*DE WREEDHEID VAN ZONDE, EN DE STRAF DIE HET
KOSTTE OM ZONDE UIT ONZE LEVENS TE KRIJGEN* DUT53-0403
(The Cruelty Of Sin, And The Penalty That It Cost To Rid Sin From Our Lives)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op Goede Vrijdagavond 3 april 1953 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org